

सर्वतंत्रसाधारणानहिंसाप्रधानान्मोक्षधर्मान्श्रुत्वा राज्ञांतदनुष्ठानंदुःशकमिति मन्वानः पृच्छति कथमिति ॥ १ ॥ सर्वस्यासारतां भावयन्नेव संगपाशाद्विमुच्यत इति वक्तुमाख्यायिका मुखेनाह अत्रेति ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥ संपदं उपदेशयोग्यताश्रियं ॥ ४ ॥ ५ ॥ सक्तेति सक्ताविषयनिमग्नासाचासौ बुद्धिश्च अशांतश्चासौ आत्मा च तृष्णाकुलं मनः तत्तद्वयंचिकित्सितुमशक्यं न स शक्यश्चिकित्सितुमिति पाठांतरे स्पष्टोर्थः
 सितो बद्धः ॥ ६ ॥ सकर्णकेन शिरसेत्येताभ्यां पदाभ्यां सावधानेन जीवतेत्यर्थो लक्ष्यते ॥ ७ ॥ निवेश्यदारैः संयोज्य ॥ ८ ॥ परार्थं अंतिमं पुरुषार्थं मोक्षं प्रजहित्य ज ॥ ९ ॥ १० ॥ कृतकौतूहलः छिन्नौ

युधिष्ठिर उवाच कथं नु युक्तः पृथिवीं चरेदस्मद्विधो नृपः ॥ नित्यैकैश्च गुणैर्युक्तः संगपाशाद्विमुच्यते ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्र ते वर्तयिष्येहमिति हासं पुरातनं ॥ अरिष्टनेमिना प्रोक्तं सगरायानुपृच्छते ॥ २ ॥ सगर उवाच किं श्रेयः परमं ब्रह्मन्कृत्वेह सुखमश्नुते ॥ कथं न शोचेन्नक्षुभ्ये देतदिच्छामिवेदितुं ॥ ३ ॥
 भीष्म उवाच एवमुक्तस्तदा ताक्ष्यः सर्वशास्त्रविदां वरः ॥ विबुध्य संपदं चाग्यां सद्वाक्यमिदमब्रवीत् ॥ ४ ॥ सुखं मोक्षसुखं लोकेन च मूढो वगच्छति ॥ प्रसक्तः पुत्रपशुपुनधान्यसमाकुलः ॥ ५ ॥ सक्तबुद्धिरशांतात्मानशक्यं तच्चिकित्सितुं ॥ स्नेहपाशसितो मूढो न समो क्षायकल्पते ॥ ६ ॥ स्नेहजानिहते पाशान्वक्ष्यामि शृणुतां नमः ॥ सकर्णकेन शिरसा शक्याः श्रोतुं विजानता ॥ ७ ॥ संभाव्य पुत्रान्कालेन यौवनस्थान्निवेश्य च ॥ समर्थान् जीवने ज्ञात्वा मुक्तश्चरयथा सुखं ॥ ८ ॥ भार्या पुत्रवतीं वृद्धां लालितां पुत्रवत्सलां ॥ ज्ञात्वा प्रजहिकालेन परार्थमनुदृश्य च ॥ ९ ॥ सापत्यो निरपत्यो वा मुक्तश्चरयथा सुखं ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थांस्त्वमनुभूय यथा विधिः ॥ १० ॥ कृतकौतूहलस्तेषु मुक्तश्चरयथा सुखं ॥ उपपत्योऽपलब्धेषु लोकेषु च समो भव ॥ ११ ॥ एष तावत्समासेन तव संकीर्तितो मया ॥ मोक्षार्थो विस्तरेणाथ भूयो वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ १२ ॥ मुक्ता वीतभया लोके चरन्ति सुखिनो नराः ॥ सक्तभावा विनश्यन्ति नरास्तत्र न संशयः ॥ १३ ॥ आहारसंचयाश्चैव तथा कीटपिपीलिकाः ॥ असक्ताः सुखिनो लोके सक्ताश्चैव विनाशिनः ॥ १४ ॥ स्वजनेन च ते चिंता कर्तव्या मोक्षबुद्धिना ॥ इमे मया विना भूता भविष्यन्ति कथं त्विति ॥ १५ ॥ स्वयमुत्पद्यते जंतुः स्वयमेव विवर्धते ॥ सुखदुःखे तथा मृत्युं स्वयमेवाधिगच्छति ॥ १६ ॥

तुक्क्यः कृहिंसायां ज्वादिस्तस्य निष्ठायां कृतमतिरूपं उपपत्त्या यदृच्छया उपलब्धेषु लोकेषु विषयेषु समो रागद्वेषहीनः ॥ ११ ॥ एष भोगपूर्वकस्यागः मोक्षार्थो मोक्षप्रयोजनः ॥ १२ ॥ मुक्ताश्छिन्नस्नेहपाशाः सक्तभावाः विषया सक्तचित्ताः ॥ १३ ॥ उक्तेर्येदृष्टांतमाह आहारेति आहारसंचिन्वन्ति संगृह्णन्ति तादृशाः कीटादयो नश्यन्ति न त्वसंग्रहिण इत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननु वृद्धौ च मातापितरौ साध्वी भार्या सुतः शिशुः अप्यकार्यं शतं कृत्वा भर्तव्यामनुरब्रवीदिति स्मृतेः संग्रहं विना कथं मात्रादिजीवनं स्यादित्याशंक्याह स्वजने इति त्रिभिः यथा उत्पत्त्यादिकं तत्तत्कर्माधीनमेवं भोजनादिकमपीति मात्रादिविषये चिंता कार्येत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥